

Overweging Bennekom 20 december 2020 4e Zondag Advent

Pastor John Rademakers

Thema: Geef elkaar én God de ruimte.

Vandaag de vierde zondag van de Advent, de vierde kaars brandt en we gaan op weg naar het Licht dat we in het geboortefeest van Jezus vieren. Wanneer we op deze zondag samen zijn rond het thema “Geef elkaar en God de ruimte” is dat een uitnodiging om stil te staan bij vragen over wat we wezenlijk in ons leven achten.

Vragen die ook door de coronacrisis worden opgeworpen als we zien dat we niet meer kunnen terugvallen op wat we vanzelfsprekend vonden in ons leven: ons omgaan met elkaar, de dagelijkse invulling van ons leven, de mogelijkheden in de maatschappij zeker in deze lockdowntijd. Zo heeft Het woord “ruimte” sinds de coronacrisis een markante plaats gekregen. We worden in de 1.50 meter maatschappij op allerlei manieren gewezen op de ruimte die we elkaar moeten geven op straat in winkels en zoals hier in de kerk.

We kenden al langer de uitdrukking “Geef elkaar de ruimte”. Elkaar de ruimte geven waarin ieder zichzelf kan zijn met eigen karakter en mogelijkheden. Daarbij kun je de vraag stellen.

Durf je aan het wezenlijke in je eigen leven de ruimte te geven of laat je je opslorpen door de waan van de dag, door wat de media ons dagelijks voorschotelen met echt of fakenews. Op de vraag naar wat wezenlijk is in je leven, zijn er meerdere antwoorden te geven. Zo ook bij de vraag wat is voor ons wezenlijk bij het Kerstfeest.

Voor de een is dat de huiselijke sfeer in familiekring met zijn gezelligheid, dit jaar zwaar op de proef gesteld. Voor de ander het protest tegen het on-

recht de kloof tussen arm en rijk, of je vooral inzetten voor mensen die gezinsverband of vriendenkring missen.

Als je als gelovige in het leven staat mag je dan ook oog hebben voor het mysterie van het kind, dat we eigenlijk nog allen zijn. Daarbij kijkend naar het Kind liggend in een kribbe

Het kind dat in al zijn kwetsbaarheid verwijst naar een God die ons nabij wil blijven God, tot wie wij bidden met vele namen.

Vandaag spreken wij God aan met: U die wij de Eeuwige noemen. Eén van de namen waarmee we willen aangeven dat ons bestaan met God verbonden is.

Maar wat betekent God de ruimte geven? We zijn ons bewust dat ieder van ons op een eigen wijze invult wat God voor haar of hem betekent.

Maar wat is daarbij leidend? Alleen onze eigen denkbeelden of zijn er wegwijzers die anderen ons vanuit hun gelovige ervaring meedelen, zoals in de Schriftverhalen vandaag. Hoe wordt daar over God gesproken, een God die ruimte vraagt? En wat kan dat voor ons betekenen zo kort voor het komende Kerstfeest.

In deze dagen is de beleving van de onderlinge verbondenheid een groot goed. Soms zwaar op de proef gesteld als de gevraagde ruimte voor mensen die elkaar zo lief zijn wordt geblokkeerd. De beperkingen maken ons dan machteloos. Soms met het gevoel “je van God en alleman verlaten “enkel op jezelf teruggeworpen, jongeren en ouderen. Hoe zo God de ruimte geven? Vandaag horen we twee bijbelverhalen:

David in zijn ontmoeting met Natan, de profeet, en de engel die Maria de geboorte van Jezus aankondigt.

In beide verhalen komen boodschappers aan het woord, die een nieuw zicht geven op het bestaan van ons mensen. Hoe kunnen we door te luisteren naar deze boodschappers dichter bij de kern van ons bestaan komen? Als we kijken naar David, dan zien we dat hij het gevoel heeft dat

hij het gemaakt heeft. Hij heeft een eenheid in het land gebracht, de stammen verenigd en de hoofdstad Jeruzalem als de stad van Vrede, zijn Davidstad gemaakt. David heeft het gemaakt en denkt dan bij zichzelf: nu maak ik het ook helemaal af.

Ik zorg dat God een pracht tempel krijgt, want dat verdient Hij. Natan, de profeet vindt dat op het eerste gezicht nog niet zo'n slecht idee. Maar in de nacht komt dan het woord van God tot hem. En dan maakt Natan als een echte profeet als iemand die namens God spreekt duidelijk dat David's plannen eigenlijk niet stroken met wat God met David voor heeft. De wereld wordt omgedraaid. God wil niet opgesloten worden in een gouden tempel. Hij wil eigenlijk degene blijven, die met mensen onderweg is, meereizend in een tent zoals destijds in de woestijn. God aanwezig bij de ark als een vuurzuil in de nacht en een wolkkolom overdag. Symbolen van een levensnabije God die met mensen onderweg blijft. Zo vraagt God ruimte niet gebonden aan tijd of plaats. En binnen die ruimte bouwt God zelf een huis. Zo krijgt David en ook wij te horen dat er een toekomst is, een nageslacht aangeduid met." Een zoon met koninklijke macht die standhoudt" Woorden die vanuit de christelijke traditie worden gezien als een verwoording van de wijze waarop Jezus zijn leven heeft verstaan koninklijk in dienstbaarheid.

David en wij worden gevraagd ons open te stellen voor het onverwachte, het durven wagen met een belofte, eigen plannen laten vallen. God de ruimte geven betekent God niet opsluiten in een beeld, in een voorstelling waarvan wij denken dat God daarin moet passen.

God blijft de ongrijpbare, mensen krijgen geen vat op Hem maar anderzijds is Hij wel altijd de betrouwbare aanwezige: wiens naam luidt: Ik zal er zijn voor jou. Dat heeft David in zijn leven mogen ervaren,": Ik heb je bijgestaan in alles wat je ondernam" Vanuit die ervaring mag David leven En dat is ook de belofte voor ons. Dat is iets wat het wezenlijke van ons

bestaan raakt. Met vertrouwen naar de toekomst toe durven leven Ook wij mogen God verstaan als aanwezig in onze ruimte als een God die toekomst biedt bij alle onmacht die ons kan overvallen. Oog hebben in onze dagen voor het licht dat aan het eind van de tunnel gloort met de komst van vaccins.

In het evangeliieverhaal vinden we een 2^e wegwijzer Er is hier sprake van een eenvoudig meisje, een meisje naar Gods hart. Het is niet voor niets dat de engel zegt “De Heer is met je” want dat betekent nogal wat als je zo aangesproken mag worden. Dat je mag horen: “Dat God op jou betrokken is”. Dit meisje krijgt te horen dat zij niet bevreesd hoeft te zijn, maar dat zij moeder zal worden op een wijze die haar en ons begrip volledig te boven gaat. Ook hier wordt net zoals bij David duidelijk dat God zelf een andere weg gaat dan mensen zich vaak voorstellen.

Als God het initiatief neemt, dan hebben wij mensen toekomst in de meest radicale zin van het woord. Wanneer we in ons leven toelaten wat het zeggen wil: “Laat Gods geest over je komen”. Geef God nu echt de ruimte. Dan kan gebeuren wat wij het wonder noemen van Gods omgaan met mensen. Maria gaat een toekomst tegemoet vol belofte, maar een toekomst die haar vóór alles overkomt. Door dáár ja op te zeggen, door te durven luisteren naar de boodschapper van God, naar de engel, wordt zij de gezegende onder de vrouwen, wordt Maria méns op een wijze, die uniek is. En dat allemaal omdat het gaat om het kind dat uit haar wordt geboren. Dat mensenkind is zo bijzonder dat het vanaf het allereerste begin zo dicht bij God staat dat het de naam Jezus draagt: dwz God redt. In Maria wordt God mens, in haar wordt duidelijk hoe God echt met de mensen is: namelijk om mensen te helen en te bevrijden uit knellende banden. Bevrijden van alles waarvan wij zo vaak menen dat het allemaal moet in onze eigen kleine wereld, in onze eigen persoonlijke leefsituatie en in de wereld om ons heen. Zo worden wij op weg gezet om te kijken naar

wat voor ons wezenlijk is. Staan wij open voor het nieuwe, voor datgene wat onze eigen gedachten misschien wat aan het wankelen maakt.

Of zijn wij mensen op de vlucht voor wat ons eigenlijk zou moeten bezighouden. Durven we op weg gaan vertrouwend op een God die ons nabij is, omdat Hij zijn tent onder ons heeft opgeslagen, omdat Hij in een Mensenkind de ruimte vindt om er steeds voor ons te zijn.

Het Mensenkind waarvan we het geboortefeest komende dagen vieren, maakt ons bewust dat ook wij iets mogen uitdragen van wat Jezus leven typeerde: In zijn bestaan temidden van ons zo goed als God te zijn voor al wat kwetsbaar is.

Moge dit ons inspireren om in ons eigen leven. Dan kan ook ons mensworden een verrijking zijn voor onszelf en voor de anderen met wie wij ons menszijn delen. Amen.